

STRÁŽKYNE MAGIE

KRYŠTÁLOVÝ OŠIÁL

LINDA CHAPMANOVÁ

Albatros

Strážkyne mágie – Kryštálový ošiaľ

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová

Strážkyne mágie – Kryštálový ošiaľ – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS **MEDIA**

STRÁŽKYNĚ MAGIE

KRYŠTÁLOVÝ OŠIÁL

LINDA CHAPMANOVÁ

Albatros

Linda Chapman: Magic Keepers: Chrystal Chaos
Copyright © 2022 by Linda Chapman
Illustration copyright © 2022 by Hoang Giang
Translation © Eva Piarová, 2024
Slovak edition © Albatros Media Slovakia, s. r. o., 2024

Všetky práva sú vyhradené. Žiadna časť tejto publikácie sa nesmie kopírovať a rozmnožovať za účelom rozširovania v akejkoľvek forme alebo akýmkoľvek spôsobom bez písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN v tlačenej verzii 978-80-566-3899-6
ISBN e-knihy 978-80-566-3892-7 (ePDF)

Mojim brilantným editorom Mattie
Whiteheadovej a Karellovi Tobiasovi, ktorí
do Strážkyň mágie vniesli veľký kus seba
a vďaka ktorým je písanie taká zábava!

– L. C.

Dieťaťu, ktoré verí v mágiu.

– H. G.

OBSAH

Prvá kapitola	9
Druhá kapitola	21
Tretia kapitola	40
Štvrtá kapitola	57
Piata kapitola	73
Šiesta kapitola	87
Siedma kapitola	95
Ôsma kapitola	106
Deviata kapitola	113
Desiata kapitola	123
Jedenásta kapitola	130
Dvanásta kapitola	140

PRVÁ KAPITOLA

Ava zatlačila do ťažkých dverí a nazrela do obrovskej miestnosti. Klenutý strop sa vypínal do výšky, starodávne okná lemovali zamatové závesy plné prachu. Cez špinavé sklo presvitalo októbrové slnko a na drevenej podlahe aj vyblednutej modrej sedačke na opačnom konci miestnosti kreslilo svetelné ornamenty. V izbe stáli knižnice prepchaté knihami viazanými v koži, veľký dubový stôl a niekoľko políc plných zvláštnych predmetov.

Avin tibetský teriér Pepper vbehol dnu
s nastraženými ušami.

„Zostaň pri mne, Pepper,“ povedala Ava.
Pepper ju ignorovala a preskackala rovno
k jednému z okien, predné labky vyložila
na parapet a vyzrela von. Ava sa uškrnula.
Keď bola šteniatko, chodili spolu na výcvik,
ale vyhodili ich odtiaľ, pretože Pepper
nepočúvala. Ava na tom však nezáležalo.

Pepper zbožňovala a neprekážalo

jej, že je to taká výmyselníčka

– Ava v poslušnosti

tiež nijako

nevynikala.

Dvere sa za ňou s vŕzganím zavreli. „Je to tu fakt strašidelné, však, Pepper?“ hlesla Ava, rozhliadajúc sa po ohromnej miestnosti.

Enid, prateta Avinej mamy, bola slávna a scestovaná archeologička a v tejto miestnosti sa nachádzala jej súkromná zbierka kuriozít – nezvyčajných predmetov, ktoré jej za tie roky niekto daroval alebo ich sama našla. Keď prateta Enid umrela, svoj dom odkázala Avinej mame pod podmienkou, že v ňom zbierka zostane a nerozpredajú ju. V závete vyjadrila nádej, že aj keď tieto kuriozity nie sú obzvlášť cenné, raz si niekto z jej príbuzných uvedomí, aké sú výnimočné.

Keď sa Ava opýtala, čo s nimi urobia, mama len pokrčila plecami. „Ani srnky netušia! Zatiaľ ich asi necháme tak. Teraz máme iné starosti. Celému domu by sa zišla prerábka.“

S tým Ava jednoznačne súhlasila. Dom bol obrovský, mal osem izieb a dve poschodia, ale odliepali sa v ňom tapety, zo stien sa odlupovala farba a drevenú podlahu pokrývali ošarpané koberce. Kuchyňa bola už poriadne zastaraná, no rovnako zanedbaný bol dom aj zvonku. V záhrade so železnými brámkami bujnela zeleň a od ulice ju oddeľovala rozpadávajúca sa tehlová stena.

Ava, jej mama a Pepper sa do Domu kuriozít presťahovali len pred pár dňami počas Aviných jesenných prázdnin. Bol dve hodiny cesty od ich útulného radového domčeka v Nottinghame. Ava mala stále pocit, že je iba na výlete a onedlho sa vráti domov.

Asi tomu všetkému uverím, až keď pôjdem zajtra do školy, pomyslela si. Trochu sa obávala

prestupu do novej školy v piatom ročníku, keď už všetci mali kamarátov, ale rada spoznávala nových ľudí, takže dúfala, že to bude v pohode.

Keď Ava vykročila k poličkám s kuriozitami, jej kroky sa v tichej miestnosti ozývali. Vzduch sa tam vôbec nehýbal. Zrazu mala pocit, akoby ju niekto pozoroval. Obzrela sa cez plece, ale nik tam, samozrejme, nebol. Pousmiala sa. Táto miestnosť ju naozaj desila!

Kuriozity mali najrôznejšie tvary a veľkosti a pri každej bol ručne napísaný štítok. Nachádzala sa tam naštrbená kamenná plaketa so škaredou vytesanou tvárou, zdobená kovová čaša so zvláštnymi znakmi, vejár zo sivých pštrosích pierok, zaprášené figúrky, staré šperky a čupel tam veľký kamenný chrlič. Ava z toho bola naozaj zmätená. Prečo by prateta Enid tvrdila, že tieto podivnosti sú výnimočné? Ave pripadali len staré a pokazené.

Zo zvedavosti vybrala predmet zabalený v zahnednutých obväzoch. Mal asi pol metra

a z jedného konca trčal tmavý plochý rypák. Čo to len mohlo byť? Chystala sa prečítať si štítok, keď za sebou začula tlmený šuchot a prudko sa otočila.

HAPČÍ! Pepper si kýchl a vycúvala spoza zaprášeného závesu.

Ava uvoľnila stuhnuté plecia. „Pepper! Vystrašila si ma!“

Pepper si kýchl znova, potriasla hlavou a odbehla k stolu. Keď sa tlkot Avinho srdca trochu upokojil, prečítala si popis predmetu zabaleného v obväzoch, ktorý držala v rukách: *Múmia krokodílieho mláďaťa. Staroveký Egypt.*

Mumifikovaný krokodíl – fúj!

Chvatne ho položila naspäť a zobrala figúrku s ľudskou postavou, mačacou hlavou a veľmi prísny výrazom. Uškrnula sa a zatriasla ňou. „Čo sa ti porobilo?“ povedala. „Kúpila si mačku vo vreci?“

Prstami jej prešiel impulz, takmer ako úder srdca, a figúrku od úľaku skoro pustila

na zem. Čo sa práve stalo? Ava sa zahľadela na figúrku, čakala, či sa zvláštny pocit objaví znova.

Nič sa však nedialo.

Ave na koži naskočili zimomriavky. Nervózne si obzrela ostatné kuriozity. Mala pocit, akoby ju sledovali a na niečo čakali.

Nebud' labuť, pokarhala sa

v duchu prísne. *Je to len*

jeden z tých твоjich

divných pocitov. Kašli

na to. Už odmalička

ju prepadávali zvláštne

vnemy. V lese sa jej

zdalo, akoby jej stromy

chceli niečo povedať,

a keď sa dotkla nejakého

zvierata, okamžite vycítila,

či ho niečo trápi. Mama povedala, že je to vďaka

jej predstavivosti a intuícii, ale ostatní ľudia si

mysleli, že je to divné, takže sa o tom radšej

s nikým nerozprávala.

BUM!

Ava sa prudko otočila, no zbadala, že to bola opäť len Pepper. Psík vyskočil na stôl, pričom z neho zhodil škatuľku potiahnutú kožou. Ava odložila figúrku a podišla k nej. „Ach, Pepper, ty si taká potvorka!“

Pepper na ňu vystrúhala svoj typický psíkovský úsmev. Ofina jej padala do očí a z úst jej visel jazyk.

Ava zdvihla psíka zo stola. „Podme dole!“

Pepper dievčaťu oblízala bradu, vykrútila sa mu z náručia a odbehla ku kuriozitám.

Ava zdvihla škatuľu zo zeme. Na koženom veke boli zlatou farbou vyrazené akési slová.

„Mag...“ zamumlala, keď sa snažila vysloviť prvé slovo. „Magycké.“ Mysleli tým magické? Ava si bola istá, že slovo *magický* sa píše inak, ale čítanie a hláskovanie jej nikdy veľmi nešlo. Čítala ďalej: „Magycké kryštály na...“ Zdalo sa, že za tým nasledujú ešte nejaké slová, ale nedali sa prečítať.

V Ave zaiskrila zvedavosť. Magycké kryštály zneli zaujímavo. *Aj keď, samozrejme, nemohli byť naozaj magické*, pomyslela si vzápätí. *Mágia neexistuje. To musí byť len nejaký vtíp.*

Ava premýšľala, prečo bola škatuľa na stole, a nie medzi ostatnými kuriozitami. Otvorila veko. Vnútro tvorili štvorcové priehradky s oválnymi ligotavými kryštálmi zahniezdenými vo fialovom hodvábe. Napravo bola jedna väčšia priehradka vystlaná červeným hodváhom, na ktorom ležal veľký kameň – spolovice čierny a spolovice biely –, a naľavo bola priehradka s bielym hodváhom, v ktorej bol zlatý náhrdelník s príveskom. Pod tým všetkým objavila ešte priehradku s podlhovastým, tenkým, priehľadným kryštálom v tvare ceruzky.

Na vnútornú stranu veka niekto napísal akési poznámky, ale písmo bolo drobučké a Ava rýchlo prešla chuť lúštiť ho. Namiesto toho vybrala tmavý kryštál s červenými fliáčikmi. V momente, keď okolo neho obtočila prsty,

prešla ňou silná vlna energie. Pepper za ňou zrazu zaňuchala a Ava od úľaku poriadne nadskočila.

„Ach!“ vydýchla a prekvapene zažmurkala. Dnes ju naozaj všetko ľahko vyplašilo!

Odložila kryštál naspäť a cítila, že z nej energia vyprcháva. Keď vybrala ďalší – lesklý a zelený s purpurovým prúžkom –, okamžite ju zaliala vlna pokoja. Uvoľnili sa jej svaly, ustálil sa jej dych. Uvedomila si, že nadvihla bradu a spustila plecيا.

To ten kryštál. Ava pocítila, že zrazu premýšľa jasne ako nikdy predtým. *Takto sa cítim vďaka nemu.*

Odložila ho a čudovala sa, čo sa to deje. Ako by mohol kryštál ovplyvniť, ako sa cíti? Pohľad jej padol na čierno-biely kameň v samostatnej červenej priehradke. Čo by sa stalo, ak by vybrala ten?

Hneď ako sa ho Ava dotkla, po chrbte jej prebehol mráz a mala pocit, akoby jej po koži cupitala armáda pavúkov.

Bolo to také strašné, že kameň okamžite pustila. Ten s buchotom dopadol na zem.

Ava sa snažila набраť odvahu, aby ho zodvihla a vrátila do škatule, no zrazu zbadala, že kúsok od nej Pepper pochoduje dookola a niečo zvierá v papuli. Chlpatým chvostom švihala do strán a zdalo sa, že je so sebou náramne spokojná.

„Čo to tam máš?“ Ava sa zarazila, keď zbadala, že jej z papuľky trčí predmet zavinutý

v obväzoch. Ach nie! Našla tú krokodíliu múmiu!

„Pepper, nesmieš! Pusti to!“ skríkla na ňu a na chvíľu celkom zabudla na kryštály.

Pepper sa na ňu pozrela, akoby jej hovorila:
Nie, už je to moje!

„Pepper, myslím to vážne. Poď sem!“ hrešila ju Ava a vykročila k nej.

Hnedé oči sa darebácky zaleskli a malý teriér sa rozbehol preč!

DRUHÁ KAPITOLA

„Pepper!“ kričala Ava, keď bežala za psíkom.

„To nie je hračka. Vráť mi to!“

Pepper sa zastavila na opačnom konci miestnosti. Hravo sa prikročila, zadok vystrčila dohora a odušu krútila chvostom.

Ava tiež prudko zastala. Vedela, že ak by sa k Pepper rozbehla, sučka by si myslela, že je to hra, a znova by pred ňou zutekala.

„Zostaň!“ zavelila Ava prísne, pričom si želala, aby s Pepper lepšie nacvičila povely, ktoré sa učili na výcviku.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Strážkyne magie: Kryštalový ošial

.

Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.